

Juan Carlos Olivares

Quadern de teatre

Temporada amb accent contemporani amb la irrupció de l'argentí Javier Daulte com a director artístic del Teatre Villarroel

Temporada de canvis

La temporada teatral que estrenarem d'aquí a poques setmanes presenta molts més al·licients dels esperats fa només uns mesos. L'expectativa és inevitable davant el risc d'arribades i sortides de noms propis importants de la gestió teatral. Marxa Domènec Reixach del Teatre Nacional (TNC) i hi entra Sergi Belbel; emigra a Frankfurt Borja Sitjà i immigra l'argentí Ricardo Szwarcer per internacionalitzar el Festival Grec de Barcelona. Francesc Casadesús gairebé és un nouvingut al capdavant del Mercat de les Flors i aterra Javier Daulte com a director artístic del Teatre Villarroel. I s'esperen canvis d'importància al Palau Marc i, possiblement, a la Virreina. Entrem també en temporada de flux i reflux electoral. "Temporada d'ànecs", que diria Bugs Bunny.

Si la repetició és un mèrit, tres són els noms que destaquen en la cartellera del 2006-07. Xavier Albertí es repartirà entre el Teatre Romea i el Lliure. En el primer dirigeix i protagonitza *Tennessee*, en la línia dels seus exquisits homenatges personals; en el segon es permet una versió lliure d'*El dúo de la Africana*, que en des- construeix un altre cop la lírica. Gairebé fidel a la seva sala serà Àlex Rigola, que presentarà dos muntatges al Lliure (*European House* i *Largo viaje hacia la noche* d'Eugene O'Neill). La seva *relliscada* serà el seu alguns cops ajornat debut al Gran Teatre del Liceu amb una nova producció de *L'olandès errant* de Wagner. I Joan Ollé provarà al Romea la seva versió escènica de *Soldados de Salamina* i un nou espectacle en el

Sergi Belbel, a més de dirigir el TNC, veurà el seu nom escrit tres vegades a la cartellera de la nova temporada ■ MARTA PÉREZ

regne de taifa de l'Espai Lliure. Sergi Belbel s'endu la mà d'aquesta partida de repetidors. Tres cops es veurà escrit el seu nom a la cartellera, com a autor de *Mòbil* al Lliure (direcció de Lluís Pasqual) i com a director al TNC (a *Pòlvora* de Guimerà) i al Teatre Romea (*Carnaval* de Galceran).

Però més important que els noms propis –tots ells clàssics contemporanis del teatre barceloní– són els corrents que s'intueixen en aquesta nova temporada.

La nova temporada teatral de la cartellera barcelonina confia l'autoria local a les veus consagrades

Descobrirem el parany: sense alguns dels noms propis seria impossible conduir el teatre català per nous rumbos. Sense Javier Daulte al capdavant del Villarroel, per exemple. Una altra tendència és la fundació de companyies estables a la troica de teatres que marquen la pauta. No les volien, les veus crítiques, quan hi havia Flotats, però Nacional, Lliure i Romea han treballat en silenci un cercle estable d'artistes, encara que ara en diguin "companyia habitual".

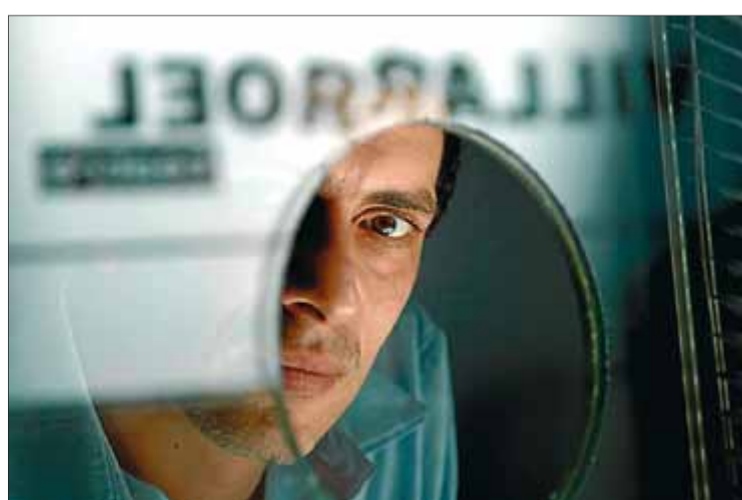
Una manera clara d'establir una identitat diferenciada, una personalitat pròpia que respongui a un estil i a un concepte de treball. Aquest és el camí que s'intueix en la proposta de Belbel per al TNC, de Daulte al Villarroel i de Bieito al Romea, malgrat que al carrer Hospital encara no s'hagi tancat el procés de depuració i encara inclogui muntatges com *Carnaval* o *Visitando a Mr. Green*, més adequats per omplir un dia la programació del renovat Teatre Goya.

Autors per a tots els gèneres

La pròxima temporada no faltaran els clàssics. Hi haurà la dosi habitual de Shakespeare, com l'*Otel·lo* dirigit per Carlota Subirós al Lliure. Però el més interessant –a priori– serà la llarga llista d'autors contemporanis que ompliran programacions senceres, com la de la Villarroel. Només una dada, que no pressuposa un aval de qualitat. Però n'hi ha per a tots els gustos i gèneres, des del cànion de la comèdia americana defensada per Joe Dipietro a *Passat el riu* (*Over the River and Through the Woods*), fins a la tragèdia invisible de la violència domèstica de *L'altra guerra* d'Elsa Solal, una de les últimes obres de la prolífica au-

tora francesa. El neoclassicisme de Nova York també serà defensat per Jeff Baron i *Visitando a Mr. Green*. Més vidriòlica és la proposta de Neil LaBute, un bon representant del teatre de la crueltat. Magda Puyo dirigit a la Villarroel *Gorda*, un èxit estrenat a Madrid per Tamzini Townsend.

La selecció de Daulte per al Villarroel aspira a un equilibri entre la comèdia amb arestes i les arestes a seques. En un platet de la balança hi ha Neil LaBute, Alain Krief amb *Els hereus* i el musical segons Sondheim (*Merrily We Roll A-long*); en l'altre, Solal i *Unes veus*, primera incursió de Joe Penhall, autor de *Blue/Oran-*

Javier Daulte agafa les regnes del Villarroel Teatre ■ DAVID RUANO / FOCUS

ge, en el món de l'esquizofrènia. Penhall pertany a l'òrbita del Royal Court, com Caryl Churchill, autora d'*Una còpia*, obra sobre la clonació que dirigità Jordi Prat a l'Espai Lliure.

Pels cognoms dels autors, és evident la tirada per la dramaturgia anglosaxona, sobreexplotada en una temporada que s'obre poc a unes altres dramaturgies i que confia l'autoria local a veus consagrades. Les bases del premi de la Fundació Romea obliguen a l'estrena del text guardonat. Gerard Guix tindrà la seva estrena d'*El cementiri*, però per poca, o molta, confiança en el text, hi posaran música perquè reneixi com una òpera.